

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/58/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012941
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123012941.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c), odsek 5, odsek 6 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 29.2.2024, sp. zn. 5T/35/2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.6.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný :

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko: XXX, XXX XX D. E. F., Slovensko, t. č. vo výkone väzby odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, §§ 36 písm. l), 36 písm. n) 36 písm. o), 38 ods. 2, ods. 3, 39 ods. 2 písm. e), 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí -mobilného telefónu zn. Redmi - modrej farby, mobilného telefónu zn. Realme - čiernej farby a dvoch digitálnych váh striebornej farby.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- osobne sa hlásiť jedenkrát za tri kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, pričom prvý krát je tak povinný urobiť do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody,
- vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. X.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.2.2024, sp. zn. 5T/35/2023 bol obžalovaný bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že

od presne nezisteného času, najmenej od januára 2023 až do dňa 15.03.2023 si od neznámych osôb, presne nezisteným spôsobom v G. a na ďalších nezistených miestach neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážoval omamné a psychotropné látky a to pervitín - metamfetamín, ktorý neoprávnene prechovával v mieste svojho trvalého bydliska na adrese D. E. F. XXX a tento následne v D. E. F. a na iných miestach distribuoval ďalším osobám, a to minimálne H. I., J. K., B. H., B. L., H. G. a G. G., ktorým ho poskytoval za finančnú protihodnotu, prípadne za iné služby, pričom dňa 15.03.2023 bola príslušníkmi OKP OR PZ Trnava vykonaná domová prehliadka v rodinnom dome so súpisným číslom XXX M. N. D. E. F., pri ktorej bolo okrem iného zaistené plastové vrečko s bielym kryštálickým materiálom), ktoré obsahovalo biely kryštálický materiál s hmotnosťou 933 mg s priemernou koncentráciou 64,9 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), ktoré obsahovalo 606 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 15 - 61 bežným jednotlivým dávkam drogy a ktorého hodnota predstavuje minimálne 27,99 Eur, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a obvinený sa takéhoto konania dopúšťal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. B2-4T/127/2012 zo dňa 30.10.2012, právoplatným dňa 30.10.2012 odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20, § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

teda neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako omamnú látku alebo psychotropnú látku z rastliny rodu konopa a neoprávnene kúpil, predal, vymenil, zadovážil psychotropnú látku, pričom bol za taký čin už odsúdený a uvedeného konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchal obzvlášť závažný zločin: nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 3, odsek 4 písmeno c), odsek 5, odsek 6 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený: Podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona, § 36 písm. o) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. Redmi - modrej farby, mobilného telefónu zn. Realme - čiernej farby a dvoch digitálnych váh striebornej farby. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody: - oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, - osobne sa hlásiť jedenkrát za tri kalendárne mesiace u probačného a mediáčného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, pričom prvý krát je tak povinný urobiť do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, - vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor aj obžalovaný, obaja proti výroku o treste, prokurátor v neprospech obžalovaného.

3. Prokurátor v odôvodnení odvolania uviedol:

3.1. S napadnutým rozsudkom okresného súdu, pokiaľ ide o jeho výrok o treste, sa prokurátor nestotožňuje, nakoľko trest považuje za nepríliš mierny.

3.2. Ustanovenie § 39 Tr. zák. predstavuje súbor moderačných oprávnení súdu vo vzťahu k výmere ukladaného trestu odňatia slobody. Uvedené znamená, že pri splnení v tomto ustanovení Trestného zákona konštituovaných podmienok súd môže (ale nemusí) uložiť trest pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, pričom však nesmie prekročiť minimálne výmery trestov ustanovené v § 39 ods. 3 Tr. zák. Pre žalovanú trestnú činnosť - a síce obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. - bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 10 rokov až 15 rokov. Nakoľko dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody v osobitnej časti Trestného zákona predstavuje 10 rokov, formálne správne samosudca okresného súdu pri mimoriadnom znížení

trestu aplikoval obmedzenie podľa § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák., kedy súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov. Uložený trest vo výmere 6 rokov teda spĺňa všetky formálne kritéria stanovené zákonom pre mimoriadne zníženie trestu, avšak v tejto súvislosti prokurátor poukazuje tiež na materiálny účel a zmysel trestu, ktorý sa zrkadlí vo viacerých rovinách, a síce trest má plniť funkciu ochrannú, represívnu, preventívnu a morálnu, pričom v rámci preventívnej funkcie teória trestného práva hmotného rozlišuje tzv. individuálnu a generálnu prevenciu. Prokurátor má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nebude plniť svoj účel, o to viac, ak ide v prípade obžalovaného o individuálneho recidivistu, a síce k jeho náprave nepostačil ani predchádzajúcim odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 30. októbra 2012, sp. zn. 4T/127/2012, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

3.3. Mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. na 6 rokov trestu odňatia slobody by mohlo byť vyhodnotené s poukazom na osobu páchatel'a a jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti ako postačujúce v prípade, ak by išlo o páchatel'a, ktorý dosiaľ nebol súdne trestaný, o to viac, ak je opätovne odsúdený za totožnú trestnú činnosť. Zníženie trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody až na 6 rokov sa už prima facie - s poukazom na osobu obžalovaného a jeho zjavný postoj k trestnej činnosti, ako i vo svetle toho, že ide o človeka závislého na užívaní drog - javí ako neprimerane mierne, a to i napriek všetkým okresným súdom priznaným poľahčujúcim okolnostiam. Z opätovného spáchania druhovo i individuálne totožného obzvlášť závažného zločinu obžalovaným je zrejmé, že pri takto výraznom znížení trestu odňatia slobody nie je splnená jedna z elementárnych podmienok, za ktorých kumulácie môže súd pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody, a síce použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania [§ 39 ods. 1 Tr. zák.]. Rovnako tak prokurátor poukazuje i na potrebu splnenia podmienky ustanovenej v § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák., a síce ak vzhľadom na povahu a závažnosť páchatel'om spáchaného trestného činu má súd za to, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

3.4. Prokurátor má za to, že obžalovanému A. B. uložený trest po materiálnej stránke nenapĺňa jeho základný zmysel a účel, a to najmä v rovine represie, ako i individuálnej a generálnej prevencie. Je zrejmé, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému predchádzajúcim odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 30. októbra 2012, sp. zn. 4T/127/2012, sa minul vo svojej výchovnej funkcii, nakoľko ani nie 2 mesiace po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu tohto trestu odňatia slobody sa obžalovaný opätovne dopustil páchania totožnej trestnej činnosti.

3.5. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie je adekvátnosť trestov za spáchaný trestný čin pričom trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. [rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013]. Najvyšší súd Slovenskej republiky k inštitútu mimoriadneho zníženia trestu stabilne judikuje, že okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takých trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo a pod.). Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti a podobne. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. mája 2020, sp. zn. 4 To 12/2019). Mimoriadne zníženie trestu, hoc už z jeho samotného názvu ide o inštitút mimoriadny, musí byť podľa názoru prokurátora spravovaný základnými zásadami ukladania trestov, v tomto konkrétnom prípade zásadou primeranosti, ktorú však nemožno vykladať len čo najpriaznivejšie vo vzťahu k páchatel'ovi, ale je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu i ďalšie eventuality, ktoré môžu nastať a v dôsledku ktorých by neprimerane nízky trest vo vzťahu k

iným páchatelom obdobnej trestnej činnosti mohol byť vyhodnotený ako neprímeraný. Išlo by napríklad o situáciu, ak by sa žalovanej trestnej činnosti dopustil páchatel, ktorý by v minulosti nebol súdne trestaný a rovnako by sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti, túto by úprimne oľutoval, napomáhal by pri jej objasňovaní a tiež by prispel k odhaleniu organizovanej skupiny za súčasného účinenia vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní. Vo vzťahu k takémuto páchatelovi by potom súd mohol uložiť trest odňatia slobody (aj po aplikácii mimoriadneho zníženia trestu) v najnižšej možnej výmere 5 rokov, čo - v komparácii s tu prejednávanou trestnou činnosťou aj s povahou na osobu a trestnú minulosť obžalovaného, kedy ide o individuálneho recidivistu obzvlášť závažného zločinu - by vykazovalo známky neprímeranosti a neproporčnosti k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov obžalovanému B., u ktorého už predtým uložený nepodmienečný trest odňatia slobody zjavne nesplnil svoj účel, keďže obžalovaný sa opätovne dopustil páchania rovnakej trestnej činnosti.

3.6. Na záver prokurátor uvádza, že trest má plniť aj funkciu generálnej prevencie, teda má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných potenciálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti, kedy potrestanie obžalovaného za všetkých známych okolností prípadu neprímerane miernym trestom odňatia slobody podľa názoru prokurátora nie je objektívne spôsobilé dostatočne odradiť iné osoby od páchania obdobných trestných činov, a tak urobiť zadosť generálnej prevencii ako jednej z imanentných funkcií trestu.

3.7. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti prokurátor Krajskému súdu v Trnave ako súdu odvolaciemu navrhuje, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, a aby postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému A. B. pri nezmenenom výroku o vine uloží podľa § 172 ods. 6 s prihliadnutím na § 36 písm. 1), písm. n), písm. o) Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d), písm. e), ods. 3 písm. c), ods. 4 per analogiam Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 6 rokov 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

4. Obžalovaný, prostredníctvom svojho obhaju v odôvodnení podaného odvolania uviedol:

4.1. Odvolanie odôvodňujeme tým, že Rozsudok v napadnutej časti považujeme za nesprávny, pretože súd prvého stupňa dôsledne nevyhodnotil všetky vykonané dôkazy a nevyšporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, nevykonal obhajobou navrhnuté dôkazy a uložil obžalovanému neprímerane prísny trest.

4.2. V rámci dokazovania k výroku o treste a ochrannom opatrení, obžalovaný navrhol vykonať nad rámec návrhov na dokazovanie uvedených v obžalobe aj: výsluch obžalovaného, vyžiadať a pripojiť vyšetrovacie spisy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Západ, odd. vyšetrovania, Kalvárska č. 2, 949 01 Nitra ČVS: PPZ-173/NKA-ZA2-2023, ČVS: PPZ-189/NKA-ZA2-2023 a ČVS: PPZ-153/NKA-ZA2-2023, vypočuť ako svedka vyšetrovateľa PZ mjr. Ing. C. O. a operatívneho pracovníka J. B., za adresy zamestnávateľa MV PPZ NAKA Západ, Kalvárska č. 2, 949 01 Nitra, vyžiadať a pripojiť vyšetrovací spis Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 2. odd. vyšetrovania, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava ČVS: PPZ-50/NKA-BA2-2023. V tejto súvislosti navrhujeme vypočuť ako svedka vyšetrovateľa PZ B. B. P. O., za adresy zamestnávateľa MV PPZ NAKA Bratislava, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava. Obžalovaný chcel obsahom týchto spisov a výsluchom svedkov preukázať, že významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny a napomáhal zabrániť spáchaniu trestného činu, ktorý v prospech zločineckej skupiny iný pripravoval tým, že oznámil jeho činnosť orgánom činným v trestnom konaní a poskytol im informácie, ktoré by inak nezískali, a tak im pomohol zabrániť alebo zmierniť následky trestného činu, zistiť alebo usvedčiť páchatelov alebo zabezpečiť dôkazy o trestnom čine v prospech usvedčenia zločineckej skupiny a že sa obžalovaný významnou mierou podieľal na objasnení trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou a na zistení alebo usvedčení páchatela tohto trestného činu a záujem spoločnosti na objasnení takého trestného činu prevyšuje záujem na trestnom stíhaní obvineného pre taký trestný čin alebo pre iný trestný čin. V spise sa nachádzajú na č.1.524, 543, 544, 548, 562, 568, 569 listiny nasvedčujúce, že sa horeuvedené trestné konania vedú, že v nich vystupuje obžalovaný ako svedok a že ich vedú horeoznačení príslušníci PZ. Ďalej navrhol vypočuť ako svedka B. Q. G.. Týmto výsluchom svedka chcel obžalovaný preukázať, že obžalovaný významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny. B. Q. G. je príslušník PZ, s ktorým komunikoval obžalovaný vo veci vedenej Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Západ, odd. vyšetrovania, Kalvárska č. 2, 949 01 Nitra, ČVS: PPZ-189/NKA-ZA2-2023,

vypočúť ako svedka E. H. a vyžiadať a pripojiť súdny spis Špecializovaného trestného súdu sp. zn.č.: 8T/4/2022.

4.3. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu navrhnutom obžalovaným, s výnimkou vyžiadania a pripojenia spisu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Západ, odd. vyšetrovania, Kalvárska č. 2, 949 01 Nitra ČVS: PPZ-189/NKA-ZA2-2023 a súdneho spisu Špecializovaného trestného súdu sp. zn.č.: 8T/4/2022. Súd nevyžiadal súdny spis Špecializovaného trestného súdu sp. zn.č.: 8T/4/2022 (celý spis), z ktorého boli súdu prvého stupňa zaslané len niektoré listiny.

4.4. Keďže podľa názoru obhajoby obsah týchto listín, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní dňa 29.2.2024, síce preukazoval tvrdenia obžalovaného o jeho pomoci OČTK pri objasňovaní aj zločinu založenia, podporovania zločineckej skupiny, ale výsluch svedka A. B. v konaní pred Špecializovaným trestným súdom bol navrhovaný už počas predošlých hlavných pojednávaní (pozn. z ktorých ale zápisnica nebola zaslaná), čo v spojení s tým, že v obžalobe (v konaní ŠTS) sa takýto dôkazný návrh nenachádzal, viedlo k záveru, že dôkazná situácia v konaní na ŠTS musela byť bola taká, že prokurátor považoval za potrebné podať takýto návrh a čo zrejme v nepredloženej časti spisu ŠTS aj odôvodnil (keďže ŠTS taký dôkaz neskôr aj vykonal, hoc aj nebol takýto dôkaz navrhnutý v obžalobe). Preto na hlavnom pojednávaní dňa 29.2.2024 obžalovaný zopakoval svoj návrh na vyžiadanie spisu Špecializovaného trestného súdu sp. zn.č.: 8T/4/2022 a to aspoň v časti nepredložených zápisníc z hlavného pojednávania ŠTS a návrhov na doplnenie dokazovania, ktoré viedli k tomu, že Špecializovaný trestný súd v konaní sp. zn.č.: 8T/4/2022 A. B. vypočul. Podľa názoru obhajoby sa touto nevyžiadanou časťou súdneho spisu Špecializovaného trestného súdu sp. zn.č.: 8T/4/2022 dali preukázať skutočnosti rozhodné pre toto konanie a že výpoveď svedka B. v konaní Špecializovaného trestného súdu sp. zn.č.: 8T/4/2022 zvlášť významnou mierou prispela k usvedčeniu páchatel'ov tejto trestnej činnosti. Súd prvého stupňa odmietol na hlavnom pojednávaní dňa 29.2.2024 vykonať všetky návrhy na doplnenie dokazovania ako nadbytočné a vyhlásil dokazovanie za skončené.

4.5. Nevykonaním navrhnutých dôkazov sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (vo výroku o treste) a neúplne zistil skutkový stav, čo viedlo k nesprávnemu záveru, ktorý vyjadril súd prvého stupňa tým, že uviedol, že dôvod na mimoriadne zníženie trestu „súd neidentifikoval ani v prípade výpovede obžalovaného v trestnom konaní vedenom pred ŠTS pod sp. zn. 8T/7/2022, kde je obžaloba podaná voči organizovanej skupine. Z vykonaného dokazovanie nevyhnutného pre posúdenie prínosu obžalovaného je zjavné, že výpoveď obžalovaného je len jedným z viacerých dôkazných prostriedkov, obžalovaný sa vedel vyjadriť len k časti trestnej činnosti niektorých z obžalovaných, ... Vypovedal prvý krát až na hlavnom pojednávaní, teda po skončení prípravného konania. Súd preto uzatvára, že výpoveď obžalovaného aj v tomto prípade môže byť jedným z ohniviek dôkaznej reťaze v uvedenej trestnej veci, ale nie o zvlášť významným dôkazom, na základe ktorého mohla byť odhalená trestná činnosť zločineckej skupiny ..... preto súd túto skutočnosť posúdil len ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. o) Trestného zákona“.

4.6. Z Rozsudku nie je zjavné na akých zisteniach a akých úvahách súd prvého stupňa založil svoj názor, že z vykonaného je zjavné, že výpoveď obžalovaného je len jedným z viacerých dôkazných prostriedkov a že výpoveď obžalovaného aj v tomto prípade môže byť jedným z ohniviek dôkaznej reťaze v uvedenej trestnej veci, ale nie o zvlášť významným dôkazom, na základe ktorého mohla byť odhalená trestná činnosť zločineckej skupiny. Tým, že súd nemal k dispozícii celý súdny spis Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 8T/4/2022, nemohol ani urobiť záver o tom, že výpoveď obžalovaného môže byť jedným z ohniviek dôkaznej reťaze v uvedenej trestnej veci, ale nie o zvlášť významným dôkazom. Takýto záver by súd mohol urobiť len vtedy, ak by sa s obsahom tohto súdneho spisu oboznámil a v Rozsudku uvádzané skutočnosti o zníženom význame výpovede svedka by z tohto spisu zistil. Súd odmietol vykonať navrhnuté dôkazy len všeobecným poukazom, že sú nadbytočné.

4.7. Z odôvodnenia Rozsudku nie je zjavné, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov vyšetrovacie spisy: Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 2. odd. vyšetrovania, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava ČVS: PPZ-50/NKA-BA2-2023 a výsluch svedka mjr. B. P. O.). Máme za to, že ohľadom úlohy obžalovaného v konaní Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Bratislava, 2. odd. vyšetrovania, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava ČVS: PPZ-50/NKA-BA2-2023 mal konanie obžalovaného posúdiť prinajmenej ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. o) Trestného zákona.

4.8. Súd prvého pri rozhodovaní o treste správne prihliadol k priznaniu sa obžalovaného k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti a to už od začatia jeho trestného stíhania a k prevahe poľahčujúcich okolností

nad prirážajúcim okolnosťami a tiež k jeho vyhláseniu na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a postupoval v predmetnej trestnej veci aj v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016.

4.9. Obžalovaný sa ale nestotožňuje s názorom súdu, ktorý uviedol, že v prípade ak by súd ukladal trest mimoriadne znížený len pri aplikácii vyššie uvedeného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v prípade obžalovaného by neprichádzalo do úvahy uloženie trestu na dolnej mimoriadne zníženej hranici trestnej sadzby a že by pri existencii daných okolností by súd ukladal trest mimoriadne znížený len sčasti pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Tento svoj názor súd odôvodňuje tým, že obžalovaný sa opakovane dopustil obzvlášť závažného zločinu, druhovo zhodného, za aký bol už v minulosti potrestaný dlhoročným nepodmienečným trestom odňatia slobody. V tejto súvislosti upozorňujeme na to, že ak mal súd na mysli predošlé odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. B24T/127/2012 zo dňa 30.10.2012, tak toto predchádzajúce odsúdenie tvorí kvalifikačný znak (§ 172 ods. 5 Trestného zákona „ak spácha čin uvedený v odseku 3 alebo 4 a už bol za taký čin odsúdený“) trestného činu, za ktorý mu je v tomto konaní ukladaný trest a preto nie je možné naň prihliadať v súvislosti s aplikáciou per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona.

4.10. Súd taktiež správne dospel k záveru, že u obžalovaného prichádza do úvahy aj aplikácia mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu vzhľadom na znenie § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný, sa zvlášť významnou mierou podieľal na odhaľovaní trestnej činnosti spáchanej skupinovou formou. Súd mal za to, že podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona boli splnené u obžalovaného v prípade jeho konania v trestnej veci vedenej pred Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Západ, odd. vyšetrovania, Kalvárska č. 2, 949 01 Nitra ČVS: PPZ-189/NKA-ZA2-2023. Obžalovaný sa v tejto časti s odôvodnením Rozsudku stotožňuje.

4.11. Za nesprávne ale pokladá, že súd tento dôvod na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona identifikoval len v prípade trestnej veci vedenej pred Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, národná kriminálna agentúra, odbor Západ, odd. vyšetrovania, Kalvárska č. 2, 949 01 Nitra ČVS: PPZ-189/NKA-ZA2-2023 a nie aj v prípade svedeckej výpovede obžalovaného v konaní Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 8T/4/2022 ktorý sa prostredníctvom tejto výpovede zvlášť významnou mierou podieľal na usvedčení páchatel'ov trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona tým, že poskytol v trestnom konaní dôkazy o takom čine. Rovnako obžalovaný za nesprávne považuje, že jeho podiel pri napomáhaní a objasňovaní trestného činu prípravy úkladnej vraždy posúdil súd len ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Obžalovaný má za to, že toto konanie obžalovaného mal súd posúdiť ako ďalší dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. b) Trestného zákona alternatívne podľa § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu úkladnej vraždy v štádiu prípravy a napomáhal zabrániť spáchaniu trestného činu, ktorý iný pripravoval tým, že oznámil jeho činnosť orgánom činným v trestnom konaní a poskytol im informácie, ktoré by inak nezískali, a tak im pomohol zabrániť následky trestného činu, zistiť a usvedčiť páchatel'ov o trestnom čine. Obžalovaný má za to, že ak je možné použitie týchto ustanovení v prípadoch „trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny“ resp. „trestného činu korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti tohto zákona, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 alebo obzvlášť závažného zločinu spáchaného organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou“, malo by byť per analogiam toto ustanovenie použiteľné aj na prípad, keď obžalovaný svojou činnosťou zabránil spáchaniu trestného činu úkladnej vraždy a to s poukazom na objekt tohto trestného činu, ktorým je ochrana ľudského života.

4.12. Tým že súd neprihliadol aj na ostatné dôvody na mimoriadne zníženie, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania aj z horeuvedených ďalších trestných konaní (t.j. nielen z jedného), nesprávne posúdil mimoriadnosť a výnimočnosť aktivity obžalovaného a tak dospel k nesprávnemu záveru, že obžalovanému nie je možné uložiť trest na úplne spodnej hranici zákonom povoleného mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne (spolu ochranným opatrením), čo je trest, ktorý nezodpovedá významu opísanej pomoci obžalovaného pri usvedčení mnohých iných páchatel'ov oveľa závažnejšej trestnej činnosti, než tej, pre ktorú bol obžalovaný odsúdený v tomto konaní.

4.13. Obžalovaný si je vedomý, že spolupráca obžalovaného nie je absolútne liberalizačný element vo vzťahu k páchaniu akejkoľvek jeho protiprávnej činnosti. Má ale za to, že by pri ukladaní trestu mal byť

zohľadnený primeraným spôsobom rozsah jeho spolupráce a to nielen formálne. Takýto postup (teda ak by súd primeraným spôsobom nezohľadnil rozsah spolupráce obžalovaného) by bol potenciálne do budúcnosti demotivačný aj pre iné osoby, ktoré sa pohybujú v kriminálnom prostredí a ktoré disponujú s informáciami dôležitými pre objasňovanie trestnej činnosti. Obžalovaný by nemal byť postavený na jednu úroveň s inými páchatelmi trestnej činnosti, ktorí formálne urobia vyhlásenie o vine a orgánom činným v trestnom konaní žiadnu pomoc neposkytnú.

4.14. Obžalovaný v rámci svojej záverečnej reči poukázal na to, že jediným motívom jeho trestnej činnosti bolo zadovážiť si drogy pre seba a vlastnú konzumáciu, že zaistené množstvo by mu postačovalo na max. 2 jednorazové dávky, že je rozdiel medzi užívateľom a dílerom a že by nemalo dochádzať k užívateľom a dílerom. Tiež poukázal, že hodnota zadržanej drogy je len na 27,90 € a zadržaným množstvom sa nedostal ani na polovicu malého množstva. Obžalovaný v rámci záverečnej reči poukázal tiež na svoju majetkovú a rodinnú situáciu najmä na to, že je jediný živiteľ rodiny a že si páchaním trestnej činnosti nezvyšoval životný štandard a chod svojej rodiny som zabezpečoval z brigád a s peňazí od babky za starostlivosť o ňu. Obžalovaný tiež v rámci svojej záverečnej reči žiadal, aby súd vyhovel jeho dávnejšej žiadosti o využitie § 282 ods. 2 Trestného zákona (súd môže podmienene zastaviť trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že sú splnené podmienky uvedené v § 218 ods. 1.) alebo § 283 ods.1 Trestného zákona.

4.15. Súd sa s touto argumentáciou a návrhmi obžalovaného v Rozsudku nevysporiadal a obžalovaný v tejto súvislosti poukazuje na to, že právo obžalovaného na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia možno považovať za neoddeliteľnú súčasť práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie.

4.16. Obžalovaný tiež považuje za nesprávne rozhodnutie súdu o uložení ochranného dohľadu v trvaní 2 roky a uložení povinnosti, spočívajúcej v tom, že obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody: oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť jedenkrát za tri kalendárne mesiace u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho bydliska, pričom prvýkrát je tak povinný urobiť do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska. Tieto obmedzenia považuje vzhľadom na uložený prísny trest za nadbytočné a neprimerané. V tejto časti považuje obžalovaný odôvodnenie Rozsudku za nedostatočné, pretože spočívalo len vo všeobecnom konštatovaní, že obžalovaný trávil čas drogovou činnosťou a že si obstarával tak živobytie, čo len nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

4.17. Z tohto dôvodu navrhujeme, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b.), c.) e.) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý Rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

5. Obžalovaný sa tiež písomne vyjadril k odvolaniu prokurátora, v ktorom uviedol (skrátene), že prokurátor žiada uloženie vyššieho trestu odňatia slobody z dôvodu, že k náprave obžalovaného nepostačil ani predchádzajúci odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 30. októbra 2012, sp. zn. 4T/127/2012, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Už v odvolaní obžalovaného sme uviedli, že obžalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu, ktorý uviedol, že v prípade ak by súd ukladal trest mimoriadne znížený len pri aplikácii vyššie uvedeného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v prípade obžalovaného by neprichádzalo do úvahy uloženie trestu na dolnej mimoriadne zníženej hranici trestnej sadzby a že by pri existencii daných okolností by súd ukladal trest mimoriadne znížený len sčasti pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Tento svoj názor súd odôvodňoval tým, že obžalovaný sa opakovane dopustil obzvlášť závažného zločinu, druhovo zhodného, za aký bol už v minulosti potrestaný dlhoročným nepodmienečným trestom odňatia slobody. Teda v odvolaní obžalovaného sme uvádzali, že neobstojí spomenutá argumentácia súdu v napadnutom Rozsudku a teda neobstojí ani ešte prísnejšia argumentácia prokurátora v jeho odvolaní. Obžalovaný má na rozdiel od prokurátora za to, že okolnosti pomoci obžalovaného pri usvedčovaní páchatelov závažnej trestnej činnosti v iných trestných veciach a ich intenzita predstavujú výnimočné okolnosti, o ktorých nemožno konštatovať, že sa vyskytujú bežne. S odvolaním prokurátora nesúhlasíme a navrhujeme, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodné.

6. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť, odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku. Obhajca obžalovaného uviedol, že v jednom z konaní a to pre trestný čin úkladnej vraždy, v ktorom obžalovaný napomáhal OČTK, toto konanie dospelo do štádia, keď bola podaná obžaloba na Špecializovaný trestný súd a obžalovaný bol v tomto konaní vypočutý 10.6.2024 ako svedok a to v konaní č. 15T/2/2024. Obžalovaný uviedol,

že nepopiera svoju vinu, vie, že musí za ňu dostať trest. Chcel by poprosiť súd, aby zohľadnil, že policajmi vyčíslená škoda ohľadne jeho trestnej činnosti bola necelých 30 eur a z takéhoto pohľadu je uloženie 6-ročného trestu okresným súdom neprimerane prísne. Obhajca obžalovaného navrhol prerušiť trestné stíhanie obžalovaného a to z dôvodov, ktoré uviedli v tomto podaní zo dňa 30.4.2024 a to podľa § 318 ods. 1 TP. Pokiaľ sa odvolací súd nestotožní s týmto návrhom, poukazuje na dôvody popísané v odôvodnení odvolania. Súd neprihliadol na všetky dôvody na mimoriadne zníženie trestu, nesprávne posúdil zistené okolnosti, z čoho vyvodil nesprávny záver, že obžalovanému nemožno uložiť trest mimoriadne znížený v minimálnej výmere, teda 5 rokov, ale uložil mu trest odňatia slobody 6 rokov, čo je trest, ktorý nezodpovedá významu pomoci obžalovaného, ktorú poskytol pri usvedčení páchatel'ov závažnejšej trestnej činnosti, než za ktorú je aktuálne súdený. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku:

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na ich zamietnutie v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolania podali obžalovaný a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

9. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

10. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok o treste týmto skutkovými zisteniami.

11. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný je slobodný, otec maloletého dieťaťa, s družkou sa staral aj o jej ďalšie dieťa. V čase zadržania nebol zamestnaný, ani evidovaný na úrade práce. V minulosti, podľa vlastného tvrdenia, pracoval v Rakúsku v robotníckej pozícii. Bol 4 krát súdne trestaný, z toho tri odsúdenia má zahladené. Naposledy bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. BA2- 4T/127/2012, zo dňa 30.10.2012, z obzvlášť závažného zločinu drogového charakteru podľa § 172 ods. 1, 2 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 23.08.2017. Obžalovaný sa vo výkone väzby nesprával vždy v súlade s ústavným poriadkom, keďže porušil zákonné povinnosti obvineného vo väzbe, povinnosť plniť príkazy a pokyny príslušníka a nenadväzovať nepovolené kontakty s inými osobami na účely zakázaného prijímania a odosielania korešpondencie. Má preto uložený jeden disciplinárny trest. Získal jednu disciplinárnu odmenu za vykonávanie prospešných prác v ústave. Obžalovaný bol v minulosti 7 krát priestupkovo postihovaný za porušenie právnych predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dňa 28.12.2019, 21.08.2020, 23.04.2021, 21.07.2021, 28.09.2021, 25.06.2022 a 20.09.2021.

12. V trestnom konaní vedenom na NAKA Nitra pod ČVS: PPZ-153/1-VYS-NR-2023 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy spolupáchateľstvom obžalovaný popísal ako sa pripravoval skutok. Jeho výpoveď bola potvrdená aj inými vykonanými dôkazmi, a to výsluchom svedkov, ohliadkou miesta činu a zabezpečením telekomunikačnej činnosti. Výpoveď obžalovaného bola podstatná pri vznesení obvinenia. Bez výpovede obžalovaného by nebolo možné vzniesť obvinenie, nakoľko tento podrobne popisoval konanie obvinených. Obžalovaný je kľúčový svedok v predmetnej trestnej veci. Z vlastnej iniciatívy popísal podrobne pripravovaný trestný čin, a to osoby, trestnú činnosť, okolnosti. Po vykonaní dokazovania bolo vznesené obvinenie dvom osobám, ktoré označil obžalovaný.

13. V trestnom konaní vedenom na NAKA Bratislava pod ČVS: PPZ-50/NKA-BA2-2023, pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 až 6 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a i) Trestného zákona obžalovaný vypovedal k dvom obvineným osobám. Podporil významnou mierou dôkaznú situáciu, keďže mal poznatky o páchaní drogovej trestnej činnosti obvinených osôb. Obžalovaný potvrdil skutočnosti, ktoré sú zadokumentované aj inými dôkazmi, pričom v danej trestnej veci sa priznávajú aj samotný obvinení, tzn. trestné konanie nestojí len na výpovedi obžalovaného. Obžalovaný prejavil záujem o spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní dňa 15.08.2023.

14. V trestnom konaní vedenom na NAKA Nitra pod ČVS: PPZ-NKA-189/NKA-ZA2-2023, obžalovaný v plnej miere spolupracoval, vypovedal, nič nezamĺčoval. Obžalovaný vypovedal ku skutkom, kedy zločinecká skupina mala páchať násilnú trestnú činnosť, drogovú trestnú činnosť, trestnú činnosť na úseku nedovoleného obchodovania so zbraňami, pričom niektoré skutky mali byť ukážkou sily danej skupiny. Obžalovaný sa na drogovej trestnej činnosti zúčastňoval, keďže predával drogy pod ochranou uvedenej skupiny, za čo bol aj v minulosti odsúdený. To čo vypovedal obžalovaný bolo významné pre začatie trestného stíhania. Toto je neukončené, vo veci zatiaľ nebol nikto obvinený. Z hľadiska intenzity spolupráce pri odhaľovaní a objasňovaní danej trestnej činnosti, svedok uviedol najvyššiu možnú mieru. V konaní sú zabezpečené iné svedecké výpovede, ktoré výpoveď obžalovaného ako svedka potvrdzujú.

15. V trestnom konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde sa pod sp. zn. 8T/7/2022 voči deviatym osobám (okrem iného aj proti R. B.), ktorí boli obžalovaní z členstva v zločineckej skupine, z neoprávneného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a ich prechovávanía vyplýva, že obžalovaný bol vypočutý v postavení svedka na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2024, kedy uviedol, že pozná len jedného zo skupiny obžalovaný, a to R. B., ktorého v roku 2008 - 2009 oslovil s tým, že či by nemohol začať predávať drogy. Za drogovú trestnú činnosť, ktorú pre neho vykonával, bol v roku 2012 odsúdený. Drogy, ktoré kupoval od B. ďalej predával iným odberateľom. Tieto drogy mali pochádzať zo skupiny tzv. J.. Drogy predával pod ochranou skupiny, teda aby nebol ohrozovaný inými ľuďmi z okolia. Túto ochranu v jednom prípade aj využil. Dostal sa aj do konfliktu s členmi uvedenej skupiny, nakoľko si našiel iného dodávateľa drogy a od B. odoberal z tohto dôvodu menšie množstvá. Popísal udalosť, pri ktorej utrpel drobné zranenie. Čo sa týka druhej skladby odoberal metamfetamín, extázu, marihuana a kokaín.

16. Zistené skutočnosti vyhodnotil prvostupňový súd tak, že vzhľadom k priznaniu sa obžalovaného k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti už od prvopočiatku jeho trestného stíhania, ako aj s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v prípade obžalovaného a tiež k jeho vyhláseniu na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie súd aj prijal, bolo možné postupovať v predmetnej trestnej veci aj v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016. Prvostupňový súd aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per

analogiam, ktorý je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Trestného zákona a umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu ustanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Za takéto okolnosti prípadu súd považoval postoj obžalovaného v predmetnej trestnej veci, keď na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a tento jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti deklaroval od začatia trestného stíhania a osobné a rodinné pomery odsúdeného .

17. V prípade ak by súd ukladal trest mimoriadne znížený len pri aplikácii vyššie uvedeného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v prípade obžalovaného podľa názoru súdu by neprichádzalo do úvahy uloženie trestu na dolnej mimoriadne zníženej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný sa opakovane dopustil obzvlášť závažného zločinu, druhovo zhodného, za aký bol už v minulosti potrestaný dlhoročným nepodmienečným trestom odňatia slobody. Výkon v minulosti uloženého trestu tak zostal bez odozvy pri jeho náprave. Postoj obžalovaného k právnemu poriadku sa tak nezmenil, tento napriek dlhoročnému trestu naďalej nerešpektoval. Obžalovaný, hoci bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený, trvale nevedol riadny život. Preto uloženie trestu na dolnej mimoriadne zníženej hranici trestnej sadzby (až o jednu tretinu pod dolnú zákonnú hranicu trestnej sadzby) by v prípade osoby obžalovaného odporovalo základným zásadám ukladania trestu. Trest má pôsobiť nielen pri zabezpečení individuálnej prevencie, ale aj generálnej prevencie. Neprimerane mierny trest páchatel'ovi, ktorý sa opakovane dopúšťa závažnej trestnej činnosti by vyslal signál, že vyhlásenie viny je nástroj na dosiahnutie minimálneho trestu bez ohľadu na iné okolnosti, najmä predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť. Takýto prístup by sám osebe odporoval účelu generálnej prevencie. Vzhľadom na uvedené, pri existencii daných okolností by súd ukladal trest mimoriadne znížený len sčasti pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

18. V prípade obžalovaného súd ale dospel k záveru, že prichádza do úvahy aj aplikácia mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu vzhľadom na znenie § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný, hoci až po vznesení obvinenia za obzvlášť závažnú trestnú činnosť, sa zvlášť významnou mierou podieľal na odhaľovaní trestnej činnosti spáchanej skupinovou formou. Odôvodnenosť mimoriadneho zníženia trestu v prípadoch spolupracujúceho páchatel'a trestného činu je daná prevažujúcim verejným záujmom na odstránení typovo závažnejšej trestnej činnosti, a to páchania trestnej činnosti nebezpečným zoskupením. Dotknutým ustanovením tak zákonodarcia explicitne vyjadruje prevažujúci spoločenský (verejný) záujem na potlačení páchania trestnej činnosti zločineckou alebo teroristickou skupinou než na striktnom potrestaní jedného páchatel'a, ktorý páchal určitú trestnú činnosť zjavne neúmerným trestom. V prípadoch, v ktorých možno aplikovať mimoriadne zníženie trestu, však ostáva zachovaná podmienka kladená na páchatel'a, aby tento napomáhal objasňovať trestnú činnosť zvlášť významnou mierou. Významnosť informácií poskytnutých páchatel'om je preto vecou individuálneho posúdenia a je potrebné ju skúmať individuálne pre každý jednotlivý prípad. Vo všeobecnosti však možno uviesť, že informácie poskytnuté páchatel'om musia prispieť alebo majú byť spôsobilé viesť k usvedčeniu, pričom tieto informácie by orgány činné v trestnom konaní inak nezískali, alebo usvedčenie by bolo nepomerne náročnejšie. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu zväží nebezpečnosť spáchaného trestného činu páchatel'om na jednej strane a mieru jeho účasti na objasnenie trestnej činnosti na strane druhej.

19. Bez povšimnutia súd neponechal ani poznatok o miere účasti obžalovaného pri napomáhaní a objasňovaní trestného činu prípravy úkladnej vraždy policajta a usvedčovaní páchatel'ov tohto trestného činu. Hoci ide o trestnú činnosť, ktorá nespadá do skupiny trestných činov páchaných organizovanou alebo zločineckou skupinou alebo ich založenia a zosnovania alebo inú trestnú činnosť v zmysle § 39 ods. 2 písm. b) alebo e) Trestného zákona, súd prihliadol na túto skutočnosť ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sám iniciatívne oznámil túto skutočnosť orgánom činným v trestnom konaní. Jeho výpoveď umožnila začať trestné stíhanie a vzniesť obvinenie podozrivým osobám. Pravdivosť jeho výpovede bola ďalej v priebehu vyšetrovania verifikovaná inými dôkaznými prostriedkami (výpovede ďalších svedkov, zaistený vecný dôkaz). Okrem toho s dôvodnosťou vzneseného obvinenia sa stotožnil nielen prokurátor rozhodujúci o

sťažnosti obvinených, ale aj sudca pre prípravné konanie rozhodujúci o vzatí obvinených do väzby a sťažnostný súd. Vzhľadom na uvedené súd posúdil túto skutočnosť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

20. Hoci obžalovaný v postavení svedka vypovedal aj v iných trestných konaniach (trestná činnosť páchaná organizovanou skupinou a trestná činnosť drogového charakteru), súd tieto skutočnosti neposúdil ako okolnosť odôvodňujúcu mimoriadne zníženie trestu. Výpoveď obžalovaného v týchto trestných konaniach nebola podľa názoru súdu zvlášť významná, aby súd na túto prihliadal pri mimoriadnom znížení trestu. Ohľadom trestného konania vedeného na NAKA Bratislava pod ČVS: PPZ-50/NKA-BA2-2023 svedkyňa O. uviedla, že obvinenie nestálo na výpovedi obžalovaného. Zapadlo síce do kontextu a reťaze dôkazov, podporilo sčasti dôkaznú situáciu, ale trestné stíhanie nie je postavené výlučne na výpovedi obžalovaného, jeho relevanciu svedkyňa O. posúdila na strednom stupni významu a uviedla, že k trestnej činnosti sa priznávajú aj obvinení, ktorých mal obžalovaný ako svedok usvedčovať. Navyše obžalovaný vypovedal až po tom, čo bolo už vznesené obvinenie, teda nie je možné ani konštatovať, že by sa svojou výpoveďou podieľal na objasnení trestného činu. Rovnako primeranú relevanciu pre mimoriadne zníženie trestu súd neidentifikoval ani v prípade výpovede obžalovaného v trestnom konaní vedenom pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. 8T/7/2022, kde je obžaloba podaná voči organizovanej skupine. Z vykonaného dokazovania nevyhnutného pre posúdenie prínosu obžalovaného je zjavné, že výpoveď obžalovaného je len jedným z viacerých dôkazných prostriedkov, obžalovaný sa vedel vyjadriť len k časti trestnej činnosti niektorých z obžalovaných, keď zo skupiny obžalovaných, ktorí podľa obžaloby mali tvoriť zločineckú skupinu, poznal len jedného, od ktorého nakupoval drogy a vypovedal aj k jeho ďalšej trestnej činnosti. Vypovedal prvýkrát až na hlavnom pojednávaní, teda po skončení prípravného konania. Súd preto uzatvára, že výpoveď obžalovaného aj v tomto prípade môže byť jedným z ohniviek dôkaznej reťaze v uvedenej trestnej veci, ale nie o zvlášť významným dôkazom, na základe ktorého mohla byť odhalená trestná činnosť zločineckej skupiny, resp. jej založenia a zosnovania. Preto súd túto skutočnosť posúdil len ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. o) Trestného zákona.

21. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval), poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) a o) Tr. zák. (tak ako je to vyššie uvedené) a žiadnu priťažujúcu okolnosť, pokiaľ ide o minimálnu výmeru trestu odňatia slobody, ktorej uloženie mu hrozilo (teda 10 rokov), dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, teda trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pri rešpektovaní zákonom určených povolených limitov trestu (§ 39 ods.3 písm. c) Trestného zákona). Súd aj v tejto súvislosti opakovane poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovanému nebolo možné uložiť trest na úplne spodnej hranici zákonom povoleného mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, keďže ide o špeciálneho recidivistu a trest na spodnej hranici by nenaplnil svoj účel.

22. Z hľadiska výsledkov vykonaného dokazovania bolo v prípade obžalovaného potrebné uložiť aj trest prepadnutia vecí (dvoch mobilných telefónov a digitálnych váh), ktoré obžalovaný použil na spáchanie trestného činu a tieto buď vydal alebo mu boli odňaté pri domovej prehliadke, keďže išlo o veci, na ktorých podľa výsledkov znaleckého dokazovania bola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok, resp. vecí určených na manipuláciu s týmito látkami a išlo tiež o veci, ktorých vlastníkom bol obžalovaný a boli použité pri páchaní trestnej činnosti ako napr. mobilné telefóny, ktoré používal obžalovaný na komunikáciu aj s odberateľmi OPL.

23. Uložené tresty podľa názoru súdu zabezpečia v prípade obžalovaného najmä ochranu spoločnosti tým, že mu zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria tiež podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradia od páchania trestných činov. Takéto tresty budú nepochybne vyjadrovať tiež jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

24. K spôsobu výkonu trestu odňatia slobody prvostupňový súd uviedol, že v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podmienky pre zaradenie odsúdeného do ústavu s miernejším stupňom stráženia súd nezistil a obžalovaný súdu žiadne dôvody neuviedol. Práve naopak súd má za to, že zaradenie obžalovaného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, teda v zmysle zákonnej úpravy, je dôvodné aj s ohľadom na zistené negatívne poznatky o správaní obžalovaného počas výkonu väzby (bol mu uložený disciplinárny trest) a tiež s ohľadom na to, že mu bol uložený trest za spáchanie obzvlášť závažného zločinu, teda za najzávažnejšiu trestnú činnosť. Súčasné zaradenie nevyklučuje, aby obžalovaný nepožiadaval po výkone zákonom stanovenej dĺžky trestu o preradenie do nižšieho stupňa stráženia, za predpokladu splnenia zákonných podmienok.

K odvolaniu prokurátora.

25. Prokurátor vo svojom odvolaní nenapáda uplatnenie príslušných ustanovení Trestného zákona, na základe ktorých prvostupňový súd pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody uvedeného v ustanovení § 172 ods. 6 Trestného zákona pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Napáda výšku uloženého trestu, ktorý považuje za neprimerane mierny.

26. Odvolací súd súhlasí s názorom prokurátora, že v danom prípade bolo potrebné posudzovať možnosti uloženia trestu mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, teda súd nesmel za spáchanie obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona uložiť znížený trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov.

27. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nesprávnosť napadnutého výroku o treste prvostupňového súdu, ktorá má formálny charakter.

28. Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov aj s použitím ustanovení § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona a zároveň § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Trestného zákona per analógiám a § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Súčasné použitie ustanovení § 39 ods. 2 písm. e) a § 39 ods. 2 písm. d) per analógiám je v tomto prípade vylúčené.

29. Pri použití ustanovenia § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona môže súd pri ukladaní trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, v zmysle ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, uložiť trest odňatia slobody, ktorý nesmie byť kratší ako 5 rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 10 rokov. V tomto prípade tak súd mohol obžalovanému pri použití dôvodu na mimoriadne zníženie trestu uvedeného v ustanovení § 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona, uložiť za spáchanie obzvlášť závažného zločinu uvedeného v ustanovení § 172 ods. 6 Trestného zákona minimálny trest v trvaní 5 rokov.

30. Pri použití ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analógiám, mohol súd obžalovanému za spáchanie obzvlášť závažného zločinu uvedeného v ustanovení § 172 ods. 6 Trestného zákona uložiť minimálny trest vo výmere 6 rokov 8 mesiacov, teda trest znížený o jednu tretinu z dolnej hranice trestnej sadzby, v tomto prípade z dolnej hranice trestnej sadzby 10 rokov.

31. Keďže ustanovenia § 39 ods. 3 písm. c) a § 39 ods. 4 Trestného zákona stanovujú rôzne výmery minimálneho trestu odňatia slobody ukladaného pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, je ich súčasné použitie vylúčené. V prípade konkurencie týchto dvoch dôvodov na mimoriadne zníženie trestu, má prednosť ten z dôvodov, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší, teda ten, ktorý umožňuje uloženie nižšieho trestu odňatia slobody. V tomto prípade je to ustanovenie § 39 ods. 2 písm. e) v spojení s ustanovením § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Prvostupňový súd sa tak dopustil pochybenia, keď obžalovanému ukladal trest aj podľa ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Trestného zákona per analógiám.

32. Prokurátor vo svojom odvolaní správne uviedol, že súd nesmel uložiť mimoriadne znížený trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov. Zároveň však namietla, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý teda formálne je uložený v rámci zákonne stanovenej trestnej sadzby, je trestom neprimerane miernym, ktorý nebude plniť svoj účel takzvanej individuálnej a generálnej prevencie a to najmä s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenie za rovnaký druh trestnej činnosti, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

33. Odvolací súd sa s uvedeným záverom prokurátora stotožňuje a rovnako nepovažuje trest odňatia slobody uložený vo výmere 6 rokov za primeraný, teda za taký trest, ktorý by naplnil účely trestu sledované ustanovením § 34 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ prokurátor akcentuje dôležitosť predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného za rovnaký druh trestnej činnosti, obhajoba namietla, že zohľadnenie tejto skutočnosti, teda že už bol za taký čin odsúdený, je nezákonný postup, pretože uvedené predchádzajúce odsúdenie obžalovaného sa premietlo do právnej kvalifikácie skutku, za ktorý bol uznaný za vinného a preto ho už nemožno zohľadňovať pri ukladaní trestu. Uvedený právny názor obhajoby, považuje odvolací súd za nesprávny.

34. Trestný zákon limituje možnosti prihliadať na rovnakú okolnosť opakovane v ustanovení § 38 ods. 1, ide o vyjadrenie zásady ne bis in idem. Podľa znenia tohto zákonného ustanovenia nemožno na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. V prípade ak sa pri rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, ktorý sa ukladá ako trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, zohľadňuje skutočnosť, že obžalovaný sa už v minulosti dopustil spáchania rovnakého druhu trestnej činnosti, nie je to v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona. Predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, vrátane výkonu trestu odňatia slobody za túto

predchádzajúcu trestnú činnosť, sú skutočnosti, ktoré majú význam pre posúdenie nebezpečnosti konania páchatela, čo sa môže odraziť vo výške ukladaného trestu. V tomto prípade nebola okolnosť predchádzajúceho odsúdenia zohľadňovaná spôsobom, ktorý to v tomto prípade zakazuje ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona, teda nie ako poľahčujúca ani priťažujúca okolnosť, ani ako okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, resp. okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. V tomto prípade by sa dalo teoreticky uvažovať iba o takom chybnom postupe, ktorým by sa predchádzajúce odsúdenie obžalovaného zohľadnilo ako priťažujúca okolnosť, no k takémuto postupu zo strany prvostupňového súdu nedošlo a ani prokurátor ho nenavrhuje. Pri použití ustanovenia § 39 ods. 2 písm. e) v spojení s ustanovením § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona sa neupravuje výška dolnej hranice trestnej sadzby, zákon iba limituje zníženie tejto dolnej hranice na minimum 5 rokov. Miera zníženia trestu pod neupravenú dolnú hranicu trestnej sadzby 10 rokov, závisí od úvahy súdu, ktorý je povinný zvážiť konkrétne okolnosti prípadu a pomery páchatela; medzi pomery páchatela bezpochyby patrí aj jeho trestná minulosť a v rámci nej posúdenie, za aký druh trestnej činnosti bol odsúdený a aký trest mu bol uložený, resp. aký trest vykonal.

35. Zo záverov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku teda vyplýva, že predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za rovnaký druh trestnej činnosti, ako aj výkon trestu odňatia slobody, ktorý za túto trestnú činnosť absolvoval, sú skutočnosti, ktoré je potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o výške trestu.

36. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné pri rozhodovaní, aká výška trestu je pre obžalovaného primeraná v rámci uvažovanej sadzby trestu odňatia slobody, ktorá bola ustálená v rozpätí od menej ako 10 rokov do 5 rokov, brať na jednej strane do úvahy vyššie uvedené dôvody, pre ktoré súd pristúpil k rozhodnutiu o mimoriadnom znížení trestu a na druhej strane skutočnosti, ktorými sú, že (i) obžalovaný svojim konaním naplnil dva kvalifikačné momenty podmieňujúcich použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty (bol už za taký čin odsúdený a čin spáchal na viacerých osobách), (ii) za rovnaký druh trestnej činnosti mu bol v minulosti uložený vysoký trest odňatia slobody, z ktorého časť vykonal a z ktorého výkonu bol podmienenečne prepustený dňa 23.08.2017. Zároveň je potrebné (iii) brať do úvahy aj význam výšky uloženého trestu z hľadiska tzv. generálnej prevencie.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedených kritérií a záverov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, dospel odvolací súd k záveru že trest odňatia slobody uložený prvostupňovým súdom, nezohľadňuje ani osobu páchatela, ani okolnosti prípadu a zároveň by nebol spôsobilý splniť účel takzvanej generálnej prevencie. V upravenej sadzbe trestu odňatia slobody, uvedenej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, bolo potrebné uložiť obžalovanému a trest odňatia slobody vo výške, ktorá na jednej strane presahuje výšku predchádzajúceho trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za rovnaký druh trestnej činnosti, teda trest vo výmere 7 rokov. Tento spôsob určenia výšky trestu má zmysel predovšetkým z hľadiska takzvanej individuálnej prevencie, teda výchovného pôsobenia na obžalovaného ako páchatela závažnej trestnej činnosti, ktorý by mal vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Pokiaľ predchádzajúci trest odňatia slobody uložený vo výške 7 rokov, nepôsobil z hľadiska uvedeného účelu na obžalovaného, odvolací súd považoval za potrebné uložiť mu prísnejší trest odňatia slobody. Takýto trest, uložený mu v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, zároveň dostatočne zohľadňuje skutočnosť, že svojim konaním naplnil 2 kvalifikačné momenty podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby, čo podstatným spôsobom zvyšuje závažnosť jeho konania pre spoločnosť. Takýto spôsob páchania trestnej činnosti má výrazný a dlhodobý negatívny dopad na širší okruh osôb, ktoré sú zasiahnuté protiprávnym konaním obžalovaného (osôb, ktorým ďalej distribuoval omamné a psychotropné látky). Uloženie trestu odňatia slobody vo vyššej výmere ako to urobil napadnutým rozsudkom prvostupňový súd, jej zároveň nevyhnutné na ochranu spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom uvedenej závažnej trestnej činnosti. Pokiaľ sa obžalovaný po predchádzajúcom čiastočnom výkone trestu odňatia slobody „vrátil“ k rovnakému závažnému protiprávnemu správaniu sa, ktoré je postihované v kategórii najprísnejšie posudzovaných trestných činov, je potrebné akcentovať potrebu ochrany ostatných členov spoločnosti a to v podobe uloženia dlhšieho trestu odňatia slobody. V neposlednom rade je uloženým trestom potrebné dosiahnuť aj účel takzvanej generálnej prevencie, teda odradiť iných od páchania takéhoto druhu trestnej činnosti. Uloženie trestu odňatia slobody o 4 roky nižšieho ako je minimálna výmera uvedená v § 172 ods. 6 Trestného zákona, vysiela negatívny odkaz vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti, že postihovanie najzávažnejšieho typu trestnej činnosti, nie je dôsledné a nepredstavuje tak príliš veľkú hrozbu pre iných potencionálnych páchatelov tohto druhu trestnej činnosti.

38. Preto odvolací súd akceptoval námietku prokurátora a rozhodol o zrušení uloženého trestu odňatia slobody, ktorého výšku považoval za neprimerane miernu.

K odvolaniu obžalovaného.

39. Závery, ku ktorým dospel tunajší súd pri posudzovaní odvolania prokurátora, je možné a zároveň potrebné v celom rozsahu uplatniť aj vo vzťahu k dôvodom odvolania obžalovaného. Odvolací súd v predchádzajúcich bodoch svojho rozsudku podrobne vysvetlil dôvody, pre ktoré považuje trest odňatia slobody uložený obžalovanému prvostupňovým súdom za neprimerane mierny a pre ktoré je potrebné uložiť mu prísnejší trest odňatia slobody. Tieto dôvody zároveň dávajú odpoveď na odvolacie námietky obžalovaného, prečo nie je možné v jeho prípade rozhodnúť o uložení nižšieho trestu odňatia slobody ako je trest, ktorý mu uložil prvostupňový súd napadnutým rozsudkom.

40. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný neprimerane preceňuje význam skutočností, ktoré viedli prvostupňový súd k rozhodnutiu o použití ustanovení Trestného zákona, na základe ktorých mimoriadne znížil výšku trestu odňatia slobody. Je nepochybné, že skutočností, ktoré zistil prvostupňový súd a ktoré vyplývajú z výpovedí obžalovaného procesnom postavení svedka v iných trestných konaniach, majú svoj význam vo vzťahu k usvedčeniu iných páchatel'ov závažnej trestnej činnosti v iných trestných veciach. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola snaha obžalovaného napomáhať orgánom činným v trestnom konaní pri odhaľovaní inej závažnej trestnej činnosti, odrazom jeho vnútornej zmeny, prípadne zmeny jeho postoja k nebezpečnosti a škodlivosti svojho protiprávneho vlastného správania sa, za ktoré bol uznaný za vinného. V osobe obžalovaného ide o kriminálne narušenú osobu, ktorá bola pred spáchaním tejto trestnej činnosti opakovane súdne trestaná za rôznorodú, aj závažnú trestnú činnosť. Preto, podľa názoru odvolacieho súdu, je jeho spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní vedená snahou privodiť si lepšie postavenie vo svojom vlastnom trestnom konaní, v ktorom mu hrozí uloženie vysokého trestu odňatia slobody. Táto jeho snaha je v každom prípade legitímna a Trestný zákon ju umožňuje zohľadňovať pri rozhodovaní o výške trestu v príslušných ustanoveniach § 39 Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že jeho pomoc pri vyšetrovaní inej závažnej trestnej činnosti, mala objektívne pozitívny dopad v podobe usvedčenia páchatel'ov závažnej trestnej činnosti, respektíve v podobe zabránenia v spáchaní závažného trestného činu. Preto bolo potrebné zohľadniť tieto skutočnosti v podobe, že obžalovanému bol mimoriadne znížený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v § 176 ods. 6 Trestného zákona.

41. Pokiaľ odvolací súd vyššie uviedol, že prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody vo výške 6 rokov, by nesplnil viaceré účely trestu, sledované v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona, je celkom zrejmé, že uloženie trestu odňatia slobody v nižšej výmere, ako mu bola uložená napadnutým rozsudkom (čoho sa odvolaním domáha obžalovaný), v tomto prípade neprihádza do úvahy.

42. Prvostupňový súd teda pred vydaním napadnutého rozsudku nepochybil, ak nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhoval obžalovaný a ktoré mali znásobiť význam jeho spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní pri vyšetrovaní a odhaľovaní inej závažnej trestnej činnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu boli tieto skutočnosti zistené v dostatočnom rozsahu a v konečnom dôsledku majú menší význam, než im prisudzoval tak prvostupňový súd, ako aj obžalovaný vo svojom odvolaní. Povedané inými slovami, vykonaním ďalších dôkazov, ktorých sa domáhal obžalovaný v prvostupňovom konaní, by sa význam okolností, ktoré boli použité na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (§ 39 ods. 2 písm. e) Trestného zákona), nijako nezvýšil a nemal by inú váhu, než akú im prisúdil odvolací súd v rámci prieskumu napadnutého výroku o treste.

43. Vo vzťahu k vyhláseniu obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré súd prijal a vo vzťahu ku ktorému prichádza do úvahy aplikovať stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 spisová značka Tpj 55/2016, odvolací súd odkazuje na svoju úvahu uvedenú v bode 40. tohto rozsudku, ktorú možno obdobne aplikovať aj vo vzťahu k vyhláseniu obžalovaného o vine.

44. Obžalovaný tiež v odvolaní napáda nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu o uložení ochranného dohľadu v trvaní 2 roky a uloženia povinnosti, ktorá spočíva v tom, že obžalovaný je povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plniť povinnosti, ktoré sú v tomto rozsudku uvedené.

45. Podľa názoru odvolacieho súdu je uloženie ochranného dohľadu v trvaní 2 rokov primerané závažnosti trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný odsúdený. Povinnosti, ktorých plnenie mu o prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uložil prvostupňový súd, sú logickým vyústením skutkových zistení, ktoré sa premietli do takzvanej skutkovej vety napadnutého rozsudku. Z tejto vyplýva, že obžalovaný poskytoval tam vymenovaným osobám omamné a psychotropné látky za finančnú protihodnotu, prípadne za iné služby. Ide o skutkové zistenia, ktoré sa premietli do rozhodnutia o vine obžalovaného, pričom tento výrok o vine je právoplatný a tak záväzný aj pre odvolací súd. Nemožno sa teda stotožniť s tou odvolacou námietkou obžalovaného, že uloženie napadnutých povinností, ktoré má obžalovaný dodržiavať po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

46. Obžalovaný sa v odvolacom konaní dožadoval prerušenia trestného stíhania pri aplikácii ustanovenia §§ 318 ods. 1 a 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku, z dôvodu prijatia zákona číslo 40/2024 Z.z., ktorým sa, okrem iného, novelizujú viaceré ustanovenia Trestného zákona a ktorého účinnosť bola v článku I. pozastavená na základe nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, publikovaného pod číslom 41/2024 Z.z.

47. Podľa názoru odvolacieho súdu sa príslušné ustanovenie Trestného poriadku nevzťahuje na situáciu, ktorá nastala v dôsledku prijatia uvedeného zákona a následného rozhodnutia ústavného súdu o pozastavení účinnosti niektorých jeho častí. Odvolací súd sa plne stotožňuje s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý bol vyslovený v jeho uznesení zo dňa 28.05.2024, spisová značka 2 Tost/24/2024, podľa ktorého „obligatórne dôvody prerušenia trestného stíhania, vymenované v § 228 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, sú tvorené či už faktickými alebo právnymi prekážkami, ktoré ak nastanú, objektívne súdu znemožňujú na určitý čas vo veci konať a rozhodnúť. Takouto právnou prekážkou by nepochybne bolo, ak by ústavný súd pozastavil účinnosť niektorého z trestných činov uvedených v osobitnej časti aktuálne platného a účinného Trestného zákona, teda súdu by absentovalo zákonné ustanovenie, podľa ktorého by mohol posúdiť trestnosť skutku popísaného v obžalobe. O takýto prípad však v predmetnej veci nejde, nakoľko ústavný súd svojim uznesením pozastavil účinnosť novely Trestného zákona, a to ešte pred tým, ako predmetná novela účinnosť skutočne nadobudla. Podľa schváleného znenia zákona mala novela Trestného zákona nadobudnúť účinnosť 15. marca 2024, pričom uznesenie ústavného súdu, ktorým bola jej účinnosť pozastavená, bolo v Zbierke zákonov vyhlásené 11. marca 2024. Je tak zrejmé, že novela Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z. doposiaľ nenadobudla účinnosť (z dôvodu pozastavenia jej účinnosti) a teda na predmetnú trestnú vec sa doposiaľ reálne nemohla vzťahovať. Z tohto dôvodu je jej použitie v predmetnej veci stále len v hypotetickej rovine, a prichádza do úvahy len v prípade, ak ústavný súd vysloví súlad v novele uvádzaných ustanovení aplikovateľných na predmetnú vec, s ústavou.“

48. Z rovnakých dôvodov ako sú uvedené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorej je citované v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, odvolací súd nevyhovел návrhu obžalovaného na prerušenie trestného stíhania.

49. Odvolací súd dospel k záveru, že všetky odvolacie námietky obžalovaného sú nedôvodné a preto rozhodol o jeho zamietnutí podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku.

K rozhodnutiu odvolacieho súdu

50. Odvolací súd teda dospel k záveru, že napadnutý výrok o treste obžalovaného je potrebné na základe odvolania prokurátora zrušiť z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného poriadku, čo sa odzrkadlilo vo výroku tohto rozsudku uvedeného pod bodom I.

51. Nakoľko prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o treste priamo v odvolacom konaní, rozhodol postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku o uložení trestu obžalovanému a to výrokom uvedeným v bode II. tohto rozsudku. Súd rozhodol o uložení trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov, keď takáto výška trestu odňatia slobody v plnom rozsahu zohľadňuje všetky kritériá, ktoré vymenoval odvolací súd v odôvodnení tohto svojho rozsudku vyššie (body 34. až 37.), ktoré bolo potrebné zohľadňovať pri rozhodovaní. Trest za spáchanie obzvlášť závažného zločinu uložený vo výmere kratšej o 2 roky ako je dolná hranica trestnej sadzby uvedená v § 176 ods. 6 Trestného zákona, je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a na osobu obžalovaného, primeraný a spravodlivý, zároveň spôsobilý splniť účel takzvanej generálnej prevencie a v neposlednom rade vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest takto znížený zároveň primerane oceňuje prínos obžalovaného k odhalienu páchatel'ov inej závažnej trestnej činnosti.

52. Z dôvodu zrušenia výroku o treste, odvolací súd zrušil aj ostatné výroky, ktoré majú vo výroku o treste svoj poklad a ktoré sa od neho odvodzujú, teda výrok o spôsobe výkonu trestu a výrok o ochrannom opatrení. Výrok prvostupňového súdu o výkone trestu odňatia slobody, teda o zaradení obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu s maximálnym stupňom strázenia podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, bolo urobené v súlade s citovaným ustanovením Trestného zákona a v súlade s výrokom o vine, ktorý nadobudol právoplatnosť. Preto nebol dôvod na jeho zmenu v rámci rozsudku odvolacieho súdu rovnako aj uloženie ochranných opatrení vykonal prvostupňový súd správne, súlade so zistenými skutočnosťami a pri správnej aplikácii príslušných ustanovení Trestného zákona. Preto aj tieto výroky prevzal do svojho rozhodnutia odvolací súd nezmenenej podobe.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.